

EL BUTLLETÍ

Ordre de Culte del 5-9-2021
14è Diumenge després de Trinitat Temps de la creació:
Una llar justa per a totes les persones

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Crida a la lloança: Salm 146

Himne: Canta al Senyor, Rei de glòria, o ànima meva! (1 CG)

Música: Joachim Neander; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Isaïes 35, 4-7a

Jaume 2, 1-10.14-17

Himne: Hem de predicar tots l'Evangelí de la pau (263 CG)

Música: Josep Laporta; Lletra: Benjamí Planes

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Marc 7, 24-37

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Sant Sopar

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Pregària

Temps de la creació:

Una llar per totes i tots?

Renovant l'Oikos de Déu

Himne: Que n'és de gloriós, el vostre nom, Déu nostre (21 CG)

Música: Johann Crüger; Lletra: Benjamí Planes

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Predicació: Marta López Ballalta

Música: David Melenchón

Lectures: Sergi Díaz

Diaques: Anna Plantada i Marta Huch

Sant Sopar: Esther Rió i Lluïsa Braña

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1787 de 5 de setembre de 2021

Un Mal Diabòlic

Segons l'informe sobre delictes d'odi que emet el ministeri de l'interior, el nombre de delictes segueix tenint una rellevància remarcable. Les causes més freqüents d'aquests delictes són els d'ideologia, racisme i orientació sexual. És descoratjador que, malgrat la informació a la que tenim accés, malgrat l'educació que rebem, la xacra de l'odi a qui no és com nosaltres o pensa com nosaltres segueix patent en la nostra societat.

En segles anteriors els crims per motius religiosos, ideològics o d'orientació sexual no només eren permesos, sinó que eren acceptats amb l'argument que calia preservar la societat de comportaments i pensaments perillosos o pecaminosos. El famós dramaturg Oscar Wilde va ser acusat i empresonat per pràctiques homosexuals per mantenir una relació amorosa amb Lord Alfred Douglas. Quan el pare d'aquest va descobrir la relació, Oscar Wilde es va enfrontar en un judici que va perdre i va ser condemnat a dos anys de presó. Va ser a la presó que Oscar Wilde va escriure el seu llibre De Profundis. Es tracta d'una carta crua i a la vegada tendra adreçada al seu amant on fa una reflexió profunda sobre el dolor i l'amor.

És cert que l'apòstol Pau pren una actitud totalment contrària a l'homosexualitat *“¿No sabeu que els injustos no posseiran en herència el Regne de Déu? No us feu il·lusions! Ni els qui porten una vida immoral, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els pervertits, ni els qui tenen relacions sexuals amb altres homes, ni els qui roben, ni els usurers, ni els embriacs, ni els calumniadors, ni els lladres no posseiran en herència el Regne de Déu”*.

És justament amb aquest text que alguns cristians justifiquen la criminalitat de l'homosexualitat. Però si fem una anàlisi profunda del que escriu l'apòstol, veurem que no condemna una relació d'amor entre dues persones del mateix sexe sinó que condemna tota mena de promiscuïtat sexual. Perquè el que preocupa a l'apòstol no són els fets en si, sinó que aquests dominin i condicionin a la nostra vida, tal com escriu a la mateixa carta als corintis 6:12 *No m'he de deixar dominar per res*. Malauradament avui en dia les addiccions són més freqüents que mai i més perilloses que mai, n'hi ha de tota mena i cada cop creix el tipus d'addiccions que poden dominar la nostra ment i anul·lar la nostra voluntat.

Però tornant a les agressions, ¿quina és la reflexió que han fet aquests agressors per agredir persones perquè no tenen la mateixa ideologia o la mateixa raça o la mateixa orientació sexual o el mateix origen ètnic o el mateix equip de futbol? És descoratjador comprovar que darrere del comportament d'aquesta gent no hi ha una reflexió sobre el bé i el mal. Senzillament s'han acostat a un grup de fanàtics i els seus líders els han dit el que han de pensar i han de fer,

sense aplicar en cap moment cap mena de criteri propi que posi en dubte els missatges que estan rebent. És trist, però darrere els seus actes hi ha el que Hannah Arendt (Hannover 1906 – New York 1975) defineix com la banalitat del mal. La banalitat del mal es produeix quan a l'individu se li anul·la la seva capacitat de tenir criteri propi i al mateix temps l'individu experimenta una anestèsia emocional davant el sofriment i el dolor del qui no forma part del seu cercle.

Però tots estem exposats a banalitzar el mal. Des del moment que naixem estem heretant un conjunt de valors que donem per bons perquè no en tenim d'altres. Actes tan senzills com les festes on es fan sofrir animals, són acceptats per la població sense adonar-se de la maldat que contenen aquests esdeveniments. Són costums tan quotidians i tan arrelats a la nostra cultura i manera de ser que no sabem identificar el mal fins al punt de viure amb alegria el patiment de l'animal. Això ens ha de portar a una reflexió profunda sobre el bé i el mal del tot el que hem heretat

Per això les diferències culturals, de sexe, de gènere, d'ideologia i de raça són un antídoto perquè ens confronten contra la nostra realitat i ens fan reflexionar sobre els nostres costums i jutjar si aquests són bons.

Avui estem vivint un auge de les ideologies totalitàries. Aquestes sempre tenen la mateixa estratègia: culpar dels nostres mals a col·lectius de la societat que no representen la majoria de la societat. Aquests missatges van calant en la població anul·lant la seva capacitat de tenir criteri propi i la va anestesiant contra el dolor que poden patir aquests col·lectius. La població deixa de tenir qualsevol empatia pels col·lectius i desenvolupa una insensibilitat absoluta contra el dolor que puguin patir.

Em preocupa que partits anomenats democràtics puguin conviure amb partits d'extrema dreta, em preocupa que el percentatge d'electors que voten aquestes opcions creixi elecció darrera elecció. Em revolta l'actitud de primers ministres de la nostra Europa envers les persones rescatades pels vaixells que es dediquen al salvament d'emigrants, em preocupa l'actitud de països com Hongria i Polònia davant els drets dels homosexuals. Em preocupa la connivència que alguns mitjans de comunicació tenen envers aquests moviments totalitaris. Entenc que els mitjans de comunicació tinguin la seva línia editorial, però hi ha línies vermelles que per cap concepte es poden traspasar. En cap concepte un mitjà de comunicació pot anar en contra del rigor i la veracitat de la informació. M'indigna veure personatges que invoquen el discurs de l'odi i després participen de festivitats religioses. Hipòcrites!

Banalitzar el mal significa no veure cap indicatiu de mal en les accions criminals senzillament perquè no t'has plantejat que això pugui ser dolent.

"Jo vaig ser un nen soldat" és un llibre que relata en primera persona l'experiència d'un nen africà que en dotze anys es va enrolar a les milícies militars. És esfereïdor llegir com el nen assumeix el fet de matar persones amb la seva metrallera com un acte plaent on no veu cap indicatiu de maldat ni hi ha cap indicatiu de culpabilitat ni remordiment. El nen havia assumit el fet de matar com una tasca normal i no es plantejava de cap manera que això fos dolent.

L'actitud dels talibans afganesos és un altre exemple de la banalitat del mal. Aquests soldats autoanomenats defensors de l'islam no veuen cap mena de maldat en matar persones perquè no segueixen el que ells creuen que és l'islam. Maten creient que fan el bé sense valorar si realment el que fan està d'acord amb els postulats de l'islam. Discriminen les dones de la vida pública i les tracten com si fos bestiar. Senzillament i tristament segueixen el que els líders els han dit sense qüestionar-se res del que senten.

Hi ha un mal propi, íntim i genuí que habita en nosaltres i que sabem que hem de combatre perquè el tenim identificat. Però hi ha un altre mal que sense saber-ho, l'hem adquirit. És un mal que de vegades és endogàmic o de vegades és fruit de la manipulació i la mentida. És un mal diabòlic com el que va patir Crist quan va ser temptat pel diable. Crist ens convida sempre a reflexionar, a ser crítics amb el que ens diuen. La paràbola del bon samarità és un clar exemple, darrere aquesta història, Jesucrist fa una pregunta: per què els jueus i els samaritans no es relacionen? ¿Per què la discriminació per raó de raça, sexe, gènere, origen ètnic o ideologia? Per què les agressions a qui no és com nosaltres? Però de vegades aquest mal diabòlic i subtil és difícil d'identificar perquè adopta una imatge d'intel·lectualitat barata i sense adonar-nos-en, l'adoptem. Però hi ha una manera d'identificar-lo, només cal passar-lo pel sedàs de l'amor de Crist.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Seguim en contacte amb el Wolfgang per conèixer necessitats urgents del "Chiringuito". Ell segueix descansant, però ja el coneixem, segur que relativament. Com que les dutxes segueixen obertes i la seva botigueta, també, segueixen tenint contacte amb cada vegada més gent. Ens demanen tovalloles, encara que siguin velletes i roba interior de dona. Aquesta, evidentment ha de ser nova i l'he demanat a una botiga on coneixen les necessitats a les que va destinat i ens fan molt bon preu. Ja ho veieu, el Raval segueix amb tota la seva problemàtica i la gent que passa pel "Chiringuito" amb totes les mancances dels mes desafortunats. Seguim pensant en ells, cosa que ens agraeixen moltíssim. No els oblidem!!!!!! 🙏

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00
<https://youtu.be/9EoOd6md6Hg>

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:
<https://www.youtube.com/channel/UCYdZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>
o al web de l'església:
<http://www.esglesiatallers.org/esglesia/cultes-a-youtube>

AGENDA

- La IEE ha convocat el seu sínode general, que serà del 29 d'octubre a l'1 de novembre, de forma presencial, a Màlaga. Com sempre l'església enviarà els seus dos representants, però si voleu participar-hi i compartir aquest temps amb totes les esglésies de la IEE us podeu inscriure de forma particular en la següent adreça:
https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSffAWL2_F85e50tF-qHTRFGnj326gE6IS4RQ7k3ER8w5kVvYEQ/viewform
- Aquest any també s'ha convocat el sínode jove, en el que participaran els joves de totes les comunitats de la IEE.